

THE CROPY BOY

BY: William B. McBurney [Carroll Malone], 1845.

Good men and true in this house who dwell
To a stranger buachaill I pray you tell
Is the Priest at home or may he be seen
I would speak a word with Father Green.

The youth has entered an empty hall
Where a lonely sound has his light footfall
And the gloomy chamber's cold and bare
With a vested Priest in a lonely chair.

The youth has knelt to tell his sins
"Nomine Dei," the youth begins
At "mea culpa," he beats his breast
Then in broken murmurs he speaks the rest.

"At the siege of Ross did my father fall
And at Gorey my loving brothers all
I alone am left to my name and race
I will go to Wexford to take their place."

"I cursed three times since last Easter day
And at Mass-time once I went to play
I passed the churchyard one day in haste
And forgot to pray for my Mother's rest."

"I bear no hate against living thing
But I love my country above my King
Now Father, bless me and let me go
To die, if God has ordained it so."

The Priest said naught, but a rustling noise
Made the youth look up in a wild surprise
The robes were off, and in scarlet there
Sat a yeoman captain with fiery glare

With fiery glare and with fury hoarse
Instead of a blessing he breathed a curse
'Twas a good thought, boy, to come here and thrive
For one short hour is your time to live.

Upon yon river three tenders float
The Priest's on one, if he isn't shot
We hold this house for our Lord and King
And amen, I say, may all traitors swing.

At Geneva Barracks that young man died
And at Passage they have his body laid
Good people who live in peace and joy
Breathe a prayer, shed a tear for the Cropy Boy.

הנער גזוז-השיער

מאת: ויליאם ב. מק-בורני [קרול מלון], 1845,
תרגום [מילולי] ויקטור ה.

אנשים טובים אנשי-אמת בבית הזה שוכנים
לנער-זר [buachaill] מתפלל אני שתספרו;
האם הכומר בבית ואולי ניתן לראותו
מחליף הייתי מילה עם הכומר-גרין.

הצעיר נכנס לאולם הריק
רק צליל בודד נשמע בצעדים קלים
והחדר הקודר קר וחשוף
שם כומר לבוש מדיו בכיסא בודד.

הצעיר כרע ברך להתוודות על חטאיו
"Nomine Dei" [בשם-האל], מתחיל הצעיר
ב"mea culpa" ["אשמתתי"], הוא מכה על חזהו
ואז בלחש שבור הוא אומר את השאר.

"במצור על רוס [Ross] נפל אבי
ובגוריי [Gorey] אחי האוהבים כולם
לבדי נותרתי לשמי ולבני גזעי
אלך לווקספורד [Wexford] למלא את חסרונם

"קיללתי שלוש פעמים מאז יום הפסחא האחרון
ובזמן המיסה פעם אחת הלכתי לשחק
עברתי ליד בית הקברות יום אחד בחיפזון
ושכחתי להתפלל למנוחת אמי."

"איני שונא כל-חי
אך את ארצי אוהב על פני מלכי
כעת אבי, ברך אותי ותן לי ללכת
למות, אם זה רצון האל "

הכומר לא אמר דבר, רק לחשוש נשמע
הצעיר הרים את מבטו להפתעת-אימה
הגלימה כבר הוסרה, ובצבע ארגמן
ישב קצין-צבא ומבטו לוהט

במבט לוהט ובזעם-חרון
במקום ברכה הוא נשף קללה
הייתה מחשבה טובה, ילד, לבוא לכאן וללכת
לשעה קצרה אחת - זה זמנך לחיות.

על הנהר שטות שלוש סירות
הכומר על אחת, אם לא נורה
אנו מחזיקים בבית הזה למען אדוננו ומלכנו
ואמן, אני אומר, מי ייתן וכל הבוגדים יתפוגגו

במבצר ז'נבה מת הצעיר
ובמבואה מונחת גופתו
אנשים טובים החיים בשלום ובשמחה
שאו תפילה, הזילו דמעה למען הנער 'גזוז-השיער'.